

Járdányi Pál édesapja

Járdányi-Paulovics István életútja

1892–1952

Életútja röviden a következőkben foglalható össze: Született a ma Szlovákiához tartozó Izsán, ahol apja kántor-tanító volt. Pályatársa, Oroszlán Zoltán nekrológiájában a következőket írja: „Már a szülői házban igen alapos zenei nevelést kapott, és amikor az érettségi vizsga letétele után 1910-ben beiratkozott a budapesti Tudományegyetem bölcsészeti fakultására, egyúttal nagy kedvvel és szeretettel folytatta zenei tanulmányait is. Szép tenor hangja volt és sokáig habozott, hogy melyik szerelmét válassza életpályájául: az énekművészetet-e vagy a régészetet.” A zene iránti vonzalmát egész életében megtartotta.

Unokája, *Járdányi Gergely* erről így számol be egy magánlevelében: „Gyönyörű, bársonyos tenor hangja volt, s nemcsak családi összejöveteleken vagy baráti körben adott sok emlékezetes áriaestet, hanem templomi kórusokban is szívesen énekelt. Budapesti éve alatt a Mátyás templom kórusának szólistája volt, ahol az egyházi zeneirodalom legszebb darabjait énekelhette. Otthoni kottatárunkban megtalálhatók még azok a Mozart-mise, Verdi-Requiem etc. kották, melyekben a tenor-szólo alatt az ő bejegyzései láthatók. Később, a debreceni évek alatt a Pongrácz Zoltán vezette Szent László kórusban énekelt, gyakran az egyetemi hallgatóival együtt.” 1948-ból rendelkezünk egy levéllel, mely szerint a Debreceni Városi Dalegylet igazgató választmányának tagja volt.

Végül is az egyetemen az egyiptológiát, a régészetet és a klasszika-filológiát választotta. Leginkább kedvelt tanárai a római régészettel foglalkozó Hampel József és az ókori kelettel foglalkozó Mahler Ede professzorok voltak. 1914-től kezdve a Magyar Nemzeti Múzeum önkéntes gyakornoka, majd múzeumőre lett. 1917-ben avatták doktorrá. 1926-ban a Nemzeti Múzeum előcsarnokát a pannoniai szobrászat legszebb emlékeivel rendezte be. 1936-38 között a Nemzeti Múzeum Érem- és Régiségtárának igazgatóörvévé nevezték ki. 1936-ban a budapesti tudományegyetemen pannoniai régészetből magántanári képesítést szerzett. 1937-ben elkészítette a Nemzeti Múzeum állandó római kiállítását. 1938-ban a Pécsi Tudományegyetem Ókortörténeti és Régészeti Tanszékén lett professzor. 1939-ben újra rendezte a szombathelyi múzeum lapidáriumát. 1940-től haláláig, 1952-ig a Debreceni Tudományegyetem Ókortörténeti és Régészeti Tanszékét vezette. 1945-ben egyik őse neve alapján nevét Járdányi-Paulovicsra változtatta.

Fia 1938-ban magyarosított, ő: Járdányi Pál.

Dr. Gesztelyi Tamás